

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY

Poslanecká sněmovna

2019

VIII. volební období

Pozměňovací návrh

Ondřeje Profanta

k návrhu poslanců Martina Kupky, Ondřeje Profanta, Barbory Kořanové, Jiřího Běhounka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 200/1994 Sb., o zeměměřictví a o změně a doplnění některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

(sněmovní tisk č. 525/0)

Pozměňovací návrh:

1. V části první Čl. I bodě 3 se v §4b odstavec 3 zrušuje. Následující odstavce se přečíslojí.
2. V části první Čl. I bodě 3 v §4b se slova “odstavce 4“ nahrazují slovy “odstavce 3“.
3. V části první Čl. I bodě 3 v §4b odstavec 9 včetně poznámky pod čarou x) zní:

“(9) Údaje digitální technické mapy kraje se zveřejňují jako otevřená data podle zvláštního právního předpisu^{x)}. Údaje digitální technické mapy kraje se dále poskytují každému ve formách a za podmínek stanovených prováděcím právním předpisem.”.

---

x) § 4b zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.“.

4. V části první Čl. I bodě 3 v §4c se slova “odst. 4“ nahrazují slovy “odst. 3“ a slova “odst. 3 a 10“ se nahrazují slovy “odst. 9“.
5. V části první Čl. I bod 7 nově zní:
“7. V § 20 odst. 1 písmeno i) zní:
„i) obsah digitální technické mapy kraje podle § 4b odst. 3 včetně zjednodušeného způsobu vedení údajů, které nedosahují požadované úplnosti, charakteristiky přesnosti a strukturu digitální technické mapy kraje,“.”.
6. V části první, Čl. II, bodě 1 se slova “4b odst. 4“ nahrazují slovy “4b odst. 3“, slova “4b odst. 7“ se nahrazují slovy “4b odst. 6“ a slova “4b odst. 9“ se nahrazují slovy “4b odst. 8“.

Odůvodnění:

Ke zveřejnění jako otevřená data

Směrnice Evropského Parlamentu a Rady č. 2019/1024 o otevřených datech a opakovaném použití informací veřejného sektoru s cílem zavést podmínky na podporu opakovaného použití dokumentů, které souvisí s významnými socioekonomickými přínosy s obzvláště vysokou hodnotou pro hospodářství a společnost, stanovuje seznam tematických kategorií datových souborů s vysokou hodnotou. Mezi ty řadí mimo jiné vnitrostátní a místní mapy (geoprostorové údaje).

Podle platné Informační koncepce České republiky, kterou vydalo Ministerstvo vnitra v roce 2018, jejího dílčího cíle 5.10 a principu P13 mají být otevřená data standardním formátem pro zveřejňování dat z informačních systémů veřejné správy.

Ke zrušení neveřejné části mapy

Z návrhu není zřejmé, která data by měla být součástí neveřejné části mapy. Důvodová zpráva to odůvodňuje následovně:

“Obsah digitální technické mapy je podle třetího odstavce rozdělen na veřejnou a neveřejnou část. To je nezbytné zejména proto, že nejde o údaje, které by měly být zcela volně dostupné – značná část z nich vzniká z činnosti soukromých subjektů a týká se zařízení v soukromém vlastnictví – přístup k těmto údajům proto musí být přiměřeně limitován.”

Z tohoto odůvodnění tak nepřímou vyplývá, že neveřejné by měly být údaje vzniklé z činnosti soukromých subjektů a údaje o zařízeních v soukromém vlastnictví. Při důsledné aplikaci tohoto pravidla by se toto týkalo velké části uložených údajů, protože velká část, možná i většina, objektů a zařízení na zemském povrchu, pod ním nebo nad ním vznikla činností soukromých subjektů nebo je v soukromém vlastnictví.

Současná praxe ukazuje, že rozdělení údajů na veřejné a neveřejné v rámci Digitální technické mapy není nutné. Žádné údaje, které má mapa obsahovat, totiž nejsou povahy osobních údajů, utajovaných dat a nemají charakter obchodního tajemství. Institut plánování a rozvoje hl. m. Prahy, jako útvar pověřený vedením digitální technické mapy pro území Prahy, již od roku 2016 bezproblémově zveřejňuje všechna data této mapy ve formě otevřených dat, přičemž současná Digitální technická mapa Prahy je svým charakterem a obsahem prakticky totožná s mapou, kterou navrhuje tento zákon.

Odstranění rozdělení na veřejnou a neveřejnou část výrazně zjednoduší architekturu celého systému, protože nebude nutné řešit systém oprávnění a klasifikaci jednotlivých prvků, a tím zlevní náklady na zřízení, a hlavně pozdější provoz celého systému v každém kraji.

Navržená koncepce je navíc problematická i z právního hlediska. Právo na informace, jakož i povinnost státu informovat o své činnosti, jsou stanoveny ve článku 17 Listiny, a pokud jde o jejich omezení, je zde stanovena výhrada zákona - podle odstavce 4 lze právo vyhledávat a šířit

informace omezit pouze zákonem (a to navíc pouze ze stanovených důvodů), podle odstavce 5 pak zákon stanoví podrobnosti informování o činnosti státu a územních samospráv.

Tato výhrada zákona neznámá, že by konkrétní specifikace utajovaných informací nemohla být svěřena podzákonnému předpisu (viz nařízení vlády, kterým se stanoví seznam utajovaných informací), avšak v zákoně musí být jasná materiální kritéria zařazení na tento seznam. Podle tohoto zákona však žádná kritéria nejsou, vymezení neveřejných informací bude dáno vyhláškou a orgán, který ji vydává, bude mít patrně ve stanovení výčtu zcela volnou úvahu, což je v rozporu s výše zmíněnou výhradou zákona.